65ste Jaargang No. 5347

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

Maandag 9 Februari 1948

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire *f* 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden *f* 2.50, buitenland *f* 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs fl.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao. Hoofdredacteur Ad. Versney. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Credietbank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

De Paus veroordeelt weder de Atoombom

Z. H. DE PAUS AAN HET WOORD.

Frank Brutto seint uit Vaticaanstad: De Heilige Vader noemde de atoombom een monsterlijk wapen die de geest van den mens bedacht heeft. Aan de geleerden vertelde de Paus, dat hij hoopte dat deze wapenen slechts voor vredelievende doeleinden gebruikt zullen worden. Deze geleerden waren afkomstig uit Noordamerika, Italië, Ierland, Oostenrijk, België en Portugal. De Heilige Vader sprak tot hen gedurende 35 minuten. Ook waren vele kardinalen en diplomaten aanwezig bij de opening van het twaalfde jaar van de pauselijke academie van geleerden. Zijne Heiligheid herinnerde eraan, dat hij op 21 Februari voor dit zelfde college wees op de studie van wijlen den natuurkundige Max Planck, die een brochure uitgaf over de mogelijkheid van het gebruik van atoomenergie. Hij zeide: „Nu is het werkelijkheid geworden in de vorm van een bom."

Ook gaf de Paus de woorden van critiek weer van de Heilige Augustinus, die zich fel uitliet tegen de oorlog. De Paus zeide, dat de oorlog een gedachte is waarmede vele van ons zich bezig houden. Pius XII zeide: „Indien de vroegere oorlogen zulk een felle critiek uit de mond van de heilige Augustinus ontvingen; wat voor woorden moeten wij dan thans niet gebruiken om onze afkeuring te kennen te geven tegen de moderne oorlogen, die de generaties een slag hebben toegebracht.

Wat een ramp staat de mensheid niet te wachten bij een eventueel nieuw wereldconflict, indien wij niet in staat zijn het gebruik der steeds moderne en verbeterde uitvindingen tegen te gaan?"

De Paus vervolgde zijn rede als volgt: „Indien ik even afzie van het vernielend gebruik van de atoomenergie dan wil Ik als mijn innige hoop uitdrukken, dat deze energie wel besteed moge worden voor vredelievende doeleinden. Zijne Heiligheid prees toen de uitvinding op zich zelf en noemde het een wonderlijk prestatie volgens de natuurwetten van het Goddelijk bestel.

De Paus wijdde voorts uitvoerig uit over de uitvindingen die geleid hebben tot de atoombom. Hij zeide, dat het resultaat der onderzoekingen is dat men een nieuw tijdperk is ingegaan, nl. het atoom-tijdperk. Dit tijdperk zal blijven voortduren, zolang de geleerden zich bezig houden met onderzoekingen in de splitsing der moleculen, de atoom en de kern ervan. De Paus noemde dit een wondervolle overwinning van het menselijk intellect. Deze studies en onderzoekingen banen nieuwe wegen voor het mensdom. Moge het meer nobele concepties geven.

Zijne Heiligheid sprak toen voorts over de natuurwetten, welke volgens Hem de geleerden geestdriftig maken. Dit is voornamelijk omdat deze geleerden niet in staat zijn door te dringen tot de onuitputtelijke bronnen der Goddelijke constructie van wetten en regels.

Eisenhower draagt zijn commando over
Bittere strijd in Kashmir

INFLATIE OP HOOGSTE PUNT.

Een groep vooraanstaande Noordamerikaanse zakenlieden zeiden tijdens een conferentie met de regerings economisten, die de inflatie bijna zijn vooroorlogse hoogte bereikt heeft. Zij voorspelden, dat de prijzen zullen dalen en stelden vast, dat Truman het inflatiegevaar belangrijk overschat heeft. De conferentie werd gehouden op verzoek van de regering. Het is een der vele privéconferenties, die gehouden worden tussen zakenlieden en economisten van het landsbestuur ter uitwisseling van hun meningen. Alle bijeenkomsten hebben buiten Washington plaats en de namen der deelnemers worden niet bekend gemaakt.

VERBODEN ORGANISATIES.

De regering van India stelde de Nationale Garde van de Mohammedaanse Liga buiten de wet evenals de tegenorganisatie Kahakoars. De beide groepen werden beschreven als de deelhebbers aan het vergiftigd communalisme. Ook werden buiten de wet gesteld de Hindostaanse organisatie Rastriya Swayam een beweging, die voor geweld is. Twaalfhonderd leden van deze Hindostaanse organisatie werden gevangen genomen.

DODEN IN KASHMIR.

Telegrammen uit Jamnu, een der voornaamste van Kashmir melden, dat de troepen van India in Kashmir meer dan 2000 Mohammedaanse invallers doodden tijdens een groot gevecht. De aanvallers werden op de vlucht gedreven met machinegeweervuur en in hand tot handgevechten. De troepen van India traden zeer agressief op.

BEZORGDHEID OVER DE ECONOMIE IN NOORDAMERIKA.

De Pravda publiceerde een bericht van Tass, volgens welk het merendeel der Noordamerikaanse handelsbladen hun diepe bezorgdheid over de ommekeer in de economische situatie van het land, niet kunnen verbergen. Deze bezorgdheid slaat op de toestanden in het land betreffende de val der productievoorraad alsmede de onstabiele prijzen der koopwaren en andere artikelen, welke allemaal factoren zijn die leiden tot een ommekeer in de economie van Noordamerika.

Openlijk geeft Noordamerika blijk van zijn bezorgdheid over de economische toestand van het land. Verschillende takken der industrie zijn nu reeds gedwongen hun productie te verminderen.

VERRASSING.

Griekse legereenheden hebben een bende van ongeveer 300 guerrilla's verrast op minder dan een mijl van de Bulgaarse grens ten Noorden van Xanthi. De troepen doodden 45 der bandieten, voordat zij de kans kregen over de grens te vluchten. Tevens werd er 41 gevangen gezet. Het leger deelt mede, dat van die zijde geen verliezen te betreuren waren.

Berichten uit de omliggende streken melden een nieuwe strijd bij Amigdha. Deze plaats ligt ten Noorden van Grevena. Deze strijd is reeds twee dagen aan de gang en heeft volgens de ingekomen berichten reeds 42 slachtoffers der rebellen gekost. Nabij de wijngaard van Grahe vonden er 17 de dood, terwijl een groepje van acht man zich had overgegeven.

Over geheel Griekenland werden er 28 personen terechtgesteld met inbegrip der 19 die te Yannitsa ten Westen van Saloniki om het leven zijn gebracht.

Allen zijn terechtgesteld op beschuldiging wegens collaboratie met de guerrilla's.

COMMANDO OVERDRACHT.

Generaal Eisenhower droeg Zaterdag zijn functie als chef van de generale staf der Noordamerikaanse strijdkrachten over aan Generaal Omar Bradley. Na de plechtigheid verklaarde Generaal Eisenhower dat hij niet met een lange rede afscheid zou nemen van de troepen, doch dat hij alleen zou zeggen dat zij drommels goed werk verricht hebben.

TRYGVE LIE TERUG.

Trygve Lie, secretaris-generaal der Verenigde Naties is Zaterdag te New York teruggekeerd. Lie heeft in Europa een onderzoek ingesteld naar een plaats voor het houden van de Septembervergadering van de Uno. Bij zijn terugkeer verklaarde Lie dat de zetelcommissie omstreeks dertien Februari bijeen geroepen zal worden. Elke regering heeft haar uiterste best gedaan om aan de eisen van de zetelcommissie te voldoen, aldus Lie. Betreffende den Haag moest voor accomodatie rekening gehouden worden met Amsterdam en Rotterdam, daar den Haag alleen niet over voldoende hotelruimte beschikt. Alle voorgestelde steden, nl. Parijs, Brussel en den Haag hebben nadelen.

Lie zeide dat de belangstelling voor de Verenigde Naties in Europa niet verflauwd is, doch eerder toegenomen.

WERELDGEZONDHEIDSCONGRES.

Gisteren is officieel te Geneve een wereldgezondheidscongres tot stand gekomen. Negen en twintig landen hebben het handvest der organisatie geratificeerd. De eerste algemene vergadering der organisatie zal op 24 Juni te Geneve gehouden worden. Er is een begroting aangenomen van zes millioen dollar. Dit is bestemd voor studiebeurzen, onderwijsmateriaal, medische uitrusting en voor het voeren van een campagne tegen malaria, tuberculose en venerische ziekten alsmede voor een prioriteitsprogramma voor welzijn van moeder en kind.

DE ZWARTE SLUIER.

In Perzië wordt na twaalf jaar van gedeeltelijke emancipatie de vrouw weder bedreigd met „Tsjador" de zwarte sluier, die haar van het hoofd tot de voeten bedekt. Tengevolge van een verklaring van 15 vooraanstaande Mohammedanen uit Perzië, weigeren vele winkels aan ongesluierde vrouwen te verkopen. Verder wordt er een actie gevoerd om de publieke opinie tegen het onzedelijk ongesluierd lopen der vrouwen op te zetten.

Tevens wil men de nachtclubs en de bars sluiten. De emancipatie begon in Perzië in het jaar 1936, toen tijdens een openbare plechtigheid de Koningin en twee prinsessen ongesluierd in het openbaar verschenen. Dit ging verder dan toen tijdens de oorlog de vrouwen hielpen bij de oorlogsvoering.

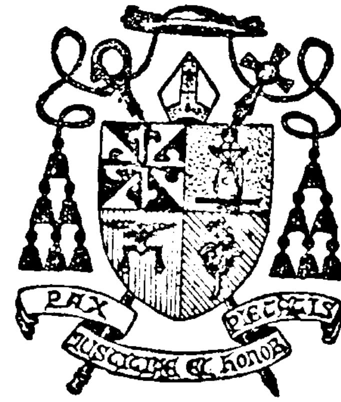
het nieuws van vandaag

In alle kerken van het Apostolisch Vicariaat klonk gisteren de waarschuwing van den Bisschop aan Zijn Gelovigen: „Bedriegt u toch niet en laat u niet bedriegen, hoe schoon ook de beloften zijn, waarmede men tot u komt". Deze waarschuwing komt wel op tijd. Curaçao staat op een keerpunt en medegesleept door enthousiasme voor wat komen gaat, lenen al te velen te goeder trouw hun oor aan het gebral van zogenaamde democratische leiders, die onder kwistig beloven, hun eigen doeleinden najagen. In het eerste gedeelte van zijn brief zet Monseigneur duidelijk uiteen, dat de priester wel degelijk hoort te staan in het volle leven. Dat hij niet alleen thuis hoort in kerk en sacristie. De katholieke levensbeschouwing doordringt het gehele leven. Een goed katholiek behoort altijd en overal te bedenken, dat hij leeft voor de eeuwigheid en dat al zijn daden in dat licht bezien moeten worden. In de harde strijd van het dagelijkse leven en gedreven door eigen en door anderen opgewekte hartstochten en verkeerde menigen laat de mens zich maar al te dikwijls medeslepen tot het doen van daden, die in volkomen tegenspraak zijn met zijn eigen levensbeschouwing. Het is goed en het is noodzakelijk, dat er dan iemand midden in het leven staat, die zijn stem verheft en waarschuwt zonder ophouden en zonder te wijken voor dreigementen. De priester hoort thuis in het volle leven. Niet dat hijzelf zaken moet gaan doen, maar wel dat hij de zakenman op zijn vingers tikt en hem helpt te herinneren, dat hij eerlijk moet zijn en dat hij tevreden moet zijn met een redelijke winst. De priester moet staan naast de patroon. Niet om de lonen te bepalen en de prijzen vast te stellen, maar wel om hem steeds er op te wijzen, dat hij rechtvaardige lonen moet betalen en dat hij geen woekerwinsten mag maken, want dat hij dan zijn geweten verkracht, dat hij dan geen goed katholiek is, al heeft hij ook alle schijn mede. De priester moet staan ook in het politieke leven. Niet om bijv. de wetten te bepalen, want daartoe heeft hij slechts evenveel recht als ieder ander burger. Maar wel moet hij er voor zorgen, dat de wetten niet nadelig zijn voor het geloofsleven der burgers. De priester moet zijn stem verheffen tegen wetten, die misschien zuiver menselijk bekeken een tijdelijke opluchting brengen kunnen, maar funest zijn voor de eeuwige zaligheid der gelovigen. De priester kan de dingen slechts zien in het licht der eeuwigheid. Dat is zijn roeping. Hoe de tijdgeest ook zij, hij moet spreken uit de geest der eeuwigheid. Zijn fundament is de tien geboden en hij is de verkondiger der acht zaligheden. Het zijn moeilijke tijden op Curaçao voor het geestelijk leven. Wij zijn allen katholiek met het hart, maar hoe ver is het katholiek-zijn niet weggevallen uit onze handen? Laten wij ons bijtijds bezinnen en luisteren naar de geestelijke leiders, die ons de weg moeten wijzen naar het eeuwig leven en wat de toekomst betreft voor Curaçao, welnu laat het zijn zoals de Bisschop het wenst:

„Ons dierbaar Curaçao staat op een keerpunt. Grote dingen staan er te gebeuren. Met vreugde begroeten wij ze, mits ze mogen strekken tot geluk, tot welvaart en zegen van ons volk en onze maatschappij. Dat is het wat ons boven alles ter harte gaat, — waarvoor wij dagelijks bidden: Als ons volk maar gelukkig is."

Recht tot het Hart

Wij zijn geen willoze denkmachines, maar wel denkers met vrije wil.

† Frater PETRUS INNOCENTIUS VERRIET,

van de Orde der Predikheren,

door de genade van God en de gunst van den Apostolischen Stoel,

TITULAIR BISSCHOP van ELEUTHERNA

en APOSTOLISCH VICARIS van CURAÇAO,

Assistent Bisschop bij den Pauselijken Troon,

aan de Geestelijkheid en Gelovigen van zijn Vicariaat,

ZALIGHEID IN DEN HEER.

Beminde Broeders en Zusters in Christus,

De Heilige Vastentijd, tijd van boete en genade, is aanstaande. Wie gij ook zijn moogt, — hoever gij ook van God en van de waarneming uwer Christelijke plichten, — hoever gij ook van de Kerk en van Christus, den Herder uwer zielen zijt afgedwaald, — ik zou U allen willen toeroepen: Ook voor U heeft Christus geleden, — ook voor U is Hij aan het kruis gestorven. Ook U heeft Hij bemind en bemint Hij nog, tot den dood. En daarom, bezint U allen op uwe waardigheid als mens, — op uw nog veel verhevener waardigheid als kind van God en als Christen, — als burger van een Christelijke maatschappij, en op uw nog hoger waarde als burger van den hemel. En als gij dat gedaan hebt, zie dan of uw leven aan deze waardigheid beantwoordt, — zie dan, of gij waard zijt Kind van God genoemd te worden.

Er zijn weinig woorden in het Evangelie, zoveel gebruikt en zo dikwijls misbruikt als deze: „Geef aan den Keizer wat aan den Keizer, — geef aan God wat aan God toekomt."

Velen zijn er die daarin het bewijs menen te zien, dat het de wil van Christus is, dat de Kerk, door Hem gesticht, zich niet bewegen moet op het terrein van het openbare leven, — dat zij haar werkzaamheid beperken moet tot de muren van de kerk en van de sacristie. Daarbuiten heeft de Kerk niets te zeggen.

Alsof God, de Schepper van alles, geen souvereine rechten heeft op alles en allen. Zijn wetten zijn voor allen en voor alle tijden. Hij eist dat allen zich daaraan onderwerpen. — Alsof Christus, Die de Verlosser van geheel het mensdom is, en Die geheel het mensdom door Zijn Goddelijk Bloed heeft vrijgekocht, Zich daardoor niet het recht verworven heeft, „dat alle knie zich voor Hem buige, van die in den hemel, op aarde en onder de aarde zijn."

Wat wil dit anders zeggen, als dat wij ons aan Hem moeten onderwerpen, — Hem erkennen en aanbidden als onze Koning. Door alle eeuwen heen heeft het woord weerklonken, dat Christus sprak voor den rechterstoel van Pilatus: „Tu dixisti, Rex sum Ego, — gij hebt het goed gezegd, Ik ben Koning." En de eeuwen door hebben de Christenvolken Jezus erkend als de Koning van geheel het leven.

En in het droevige besef, dat de wereld van heden zich meer en meer gaat onttrekken aan de heerschappij van Christus, — meer en meer Zijn rechten miskent en Zijn wetten met voeten treedt, hebben de laatste Pausen opnieuw het Koningschap van Christus uitgeroepen, en de wereld en geheel de Christenheid toegewijd aan Koning Christus.

Om dat Koningschap van Christus niet alleen maar te doen zijn een symbool, maar het wezenlijk en waarachtig in het leven der mensheid tot uiting te brengen, heeft Paus Pius XI en na Hem onze roemrijk regerende Paus Pius XII, op inspiratie van den H. Geest, geheel de Christenheid opgeroepen tot de Katholieke Actie, waarin de leken met de door God gezonden Priesters samenwerken, ten einde de Christelijke beginselen op ieder terrein van het leven te doen doordringen.

Wij weten toch, dat de Kerk door Christus is ingesteld om Zijn Verlossingswerk tot aan het einde der tijden voort te zetten. Christus heeft tot Zijn Apostelen gezegd: „Gaat en onderwijst alle volken...... leert hen onderhouden alles wat Ik U geboden heb."

Haar reden van bestaan is, de waarheid, die Christus haar heeft toevertrouwd, te prediken aan alle volken, — volgens het woord van St. Paulus: „insta opportune, importune, — bij tij en ontij", — de schatten van genaden, door Christus in haar handen gelegd, uit te delen door middel van de HH. Sacramenten, — aan allen den rechten weg te wijzen, waarlangs zij tot hun eeuwig geluk geraken moeten; — in één woord, God tot de mensen en de mensen tot God te brengen.

Daarom zijn haar Priesters bedienaren, die in hun leven en priesterlijken arbeid het woord van Christus tot uiting brengen: „Ik ben niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen."

Zij hebben de zaken van God en van de zielen te behartigen, — Gods Naam te doen eerbiedigen, Zijn wetten te doen onderhouden, — het Bloed van Christus, dat voor allen vergoten is, vruchtbaar te maken voor allen. Niets anders, dan de zielen van hun broeders naar het eeuwig leven te leiden, moet hun ter harte gaan.

Nu vraag ik U: Wat zou er van deze zending terecht komen, als de Priester zijn werkzaamheid zou moeten beperken tot de muren van de kerk en van de sacristie?

De Priester moet het volle leven in, — overal waar het nodig is, moet hij zijn stem verheffen, om het Christenvolk den waren weg te wijzen en van den verkeerden weg af te houden. Zoals aan Onzen Goddelijken Zaligmaker zijn de zielen zijner medemensen hem alles waard. Geen mag er verloren gaan. Hij zou het zich nooit kunnen vergeven, indien door zijn schuld of nalatigheid een van de hem toevertrouwde zielen zou verloren gaan. Steeds staan hem de woorden van Onzen dierbaren Zaligmaker voor den geest: „Quid prodest homini, — wat baat het den mens, dat hij de gehele wereld wint, — let eens op, dierbare Gelovigen, de gehele wereld wint, zegt Jezus, — met al haar pracht en rijkdom en genot, — „animae vero suae detrimentum patiatur, — maar schade lijdt aan zijn ziel". Er is wel geen woord van Jezus, dat ons de waarde van onze ziel zo goed begrijpen doet, als dit woord. Denkt daar eens over na, vooral in dezen heiligen Vastentijd, waarin wij ons allen voorbereiden op een heilige Paasbiecht en Paascommunie.

Dat wilt gij allen, hier tegenwoordig, en zoveel anderen, die niet tegenwoordig zijn, maar wellicht toch van goeden wil zijn. Met vreugde constateren wij, dat jaarlijks het aantal van hen die hun Paasplicht vervullen, groeit, — ook onder de mannen, — ook onder onze opgroeiende jeugd.

En nu, beminde Broeders en Zusters in Christus, moeten wij U wijzen op en waarschuwen tegen een gevaar dat het geloofsleven bedreigt.

Er zijn mensen, — legt uw oren maar te luisteren, — die erop uit zijn om U het dierbaarste te ontrukken wat gij hebt, namelijk uw geloof; — die God en Christus willen bannen uit het huisgezin, de school en de maatschappij. Dat zijn de zogenaamde democraten, die in de pers, in gesprekken, en vergaderingen, verkondigen, dat de mens vrij is en vrij moet zijn van alle banden, ook van de wetten Gods, in het openbare leven.

Ban Christus uit het huisgezin en het huwelijksleven en het is gedaan met de huwelijkstrouw, — de enig ware grondslag van het huiselijk geluk en den huiselijken vrede. Sla een blik om U heen. — meer behoef ik U niet te vragen, — en overtuig U van de drama's die zich afspelen in zoveel gezinnen, omdat Christus er niet meer heerst.

Ban Christus uit de school, en geef aan de kinderen een opvoeding, waarin geen plaats is voor God en waarbij de Naam van God zelfs niet genoemd mag worden, — en de kinderen, eenmaal groot geworden, zullen de godsdienst als iets van nul en gener waarde beschouwen, — als iets waarover men zich niet bekommerd behoeft te maken. Het leven gaat toch wel verder, en wat daarna komt, waarom er zich druk om maken? Men denkt er niet aan, en beseft niet, dat het leven alleen maar waarde heeft, als men het ziet in het licht der eeuwigheid.

Algemeen is de klacht over de verwildering en de misdadigheid van onze hedendaagse jeugd. Leest de jaarlijkse rapporten van de Voogdijraad: Ge kunt U enigszins een beeld vormen van het met den dag groeiende bederf. Ons hart bloedt bij de gedachte wat er van deze ongelukkige kinderen terecht moet komen? Meer bloedt het bij de gedachte, dat niet zelden de ouders door hun nalatigheid en slecht voorbeeld de schuld zijn, dat hun kinderen op het slechte pad geraken, en een schande worden voor hun familie en voor de maatschappij. Het meest bloedt ons hart, als wij bedenken, dat men dezen ongelukkige kinderen de helpende hand van echt godsdienstige opvoeders wil weigeren. Alleen met de liefde en toewijding, die de godsdienst inspireert, kunnen deze ongelukkigen opgeheven worden uit den afgrond, waarin zij verzonken zijn, en weer worden opgevoed tot goede en nuttige leden van kerk en maatschappij.

Ban Christus uit de maatschappij, — uit het maatschappelijk leven, en met Christus zullen rechtvaardigheid en naastenliefde, — waarop een gezond maatschappelijk leven gebaseerd is, verdwijnen. En als rechtvaardigheid en naastenliefde verdwijnen, dan zijn vanzelf de maatschappelijk en economisch zwakkeren onverbiddelijk aan de macht en willekeur der machtigen overgeleverd.

Ban Christus uit het leven, — het leven heeft geen waarde meer. Geniet volop van het leven, — tracht geld te verdienen zoveel als ge maar kunt, — gebruik het dan, of liever misbruik het, om van het leven alles te genieten wat maar mogelijk is, — tien, twintig, dertig, veertig, zeg vijftig jaar. Eens komt de dag dat er niets meer te genieten valt. Wat dan? Gij hebt God en Christus uit uw leven verbannen, en niets blijft U over dan een troosteloze toekomst, zonder licht, zonder kruis, zonder geluk. Ik huiver bij de gedachte, wat er van U worden zal. En ik kan alleen maar hopen en bidden, dat de Goede God U genadig zij en dat Christus U in zijn barmhartigheid moge aannemen, zoals Hij den goeden moordenaar op het einde van zijn leven in liefde en genade heeft aangenomen.

Mijne dierbaren, bedriegt U toch niet en laat U niet bedriegen, hoe schoon ook de beloften zijn, waarmede men tot U komt. Eén is er die niet met zich spotten laat, — dat is God in den hemel. „Deus non irridetur."

Hetgeen die mannen prediken en verkondigen is het zuiver laicisme, door de Pausen ten sterkste veroordeeld, omdat het de Kerk in haar goddelijke rechten aantast, — en Christus Zijn Koningskroon van het Hoofd rukt.

Nu vraag ik U, mijne dierbaren, hoe is het mogelijk dat er katholieken zijn, die aan zulke mannen hun stem geven — in deze hun vertrouwen stellen, — in hun handen de toekomst van ons volk leggen? Begrijpt gij niet, dat gij door zo te doen, verraad pleegt tegenover uw geloof, dat gij zonder enige verdienste van uwen kant, uit zuivere liefde, van God ontvangen hebt?

Begrijpt en beseft de waarde en waardigheid van uw geloof, — begrijpt dat het geloof alleen waarde geeft aan uw leven; — dat gij nooit gelukkig kunt zijn, als gij het geloof wegwerpt en Christus uit uw leven verbant.

Als gij dit begrijpt, dan zult gij U nooit laten verleiden om achter die mannen aan te lopen, wat zij U ook beloven. Weest verstandig, dat gij later niet met schade en schande zult moeten erkennen: „Erravimus — we hebben gedwaald." Moge het dan niet te laat zijn.

Dierbare Gelovigen, moge de Goede God U verlichten opdat Gij steeds meer en beter de waarde van het geloof erkennen moogt.

Ten slotte, bedanken wij U allen, U en uwe kinderen, heel hartelijk. Tijdens de ziekte, waarmede de Goede God ons bezocht heeft, hebt gij voor ons gebeden. Voortdurend waren mijn gedachten bij U, — ik heb voor U gebeden. God heeft uw gebed verhoord, — moge de Goede God U ervoor lonen.

Gij weet, dat kort geleden, toen het schone feest van Kerstmis naderde, — het feest van vrede — onze Heilige Vader de Paus alle Christenen over de gehele wereld verspreid, en heel bijzonder de kinderen, gevraagd heeft om te bidden voor een waren en bestendigen vrede. En telkens weer opnieuw vraagt de Heilige Vader, om te bidden dat God het gevaar van het communisme, dat de gehele wereld bedreigt en dreigt mee te slepen in den afgrond van ellende, moge afweren. Bidt, bidt elken dag, Gij allen met uw kinderen; — want als eenmaal het communisme zich van de wereld zal meester maken, dan is het gedaan met alle geluk.

Ik moge U hierbij wijzen op het woord van St. Augustinus: „De tijden zijn eliendig, — leeft goed en gij zult de tijden veranderen." — Leeft goed, — dat wil zeggen: Bidt, doet boete en werkt, ieder met de krachten, die God hem gegeven heeft.

Ons dierbaar Curaçao staat op een keerpunt. Grote dingen staan er te gebeuren. Met vreugde begroeten wij ze, mits ze mogen strekken tot geluk, tot welvaart en zegen van ons volk en onze maatschappij. Dat is het wat ons boven voor alles ter harte gaat, — waarvoor wij alles over hebben, en waarvoor wij dagelijks bidden: Als ons volk maar gelukkig is.

Bidt voor Onze geliefde Koningin. Die dit jaar Haar Gouden Regeringsjubilee hoopt te vieren. Al zal wellicht Onze dierbare Vorstinne het niet meer mogen beleven, dat het geluk en de welvaart van Haar Volk hersteld worden, zoals Zij deze zoveel jaren gekend heeft, — bidt dat het Haar gegeven moge zijn, om den troost en de voldoening te smaken, voor Haar volk wederom den weg naar zijn geluk gebaand te hebben. Bidt voor Haar Koninklijk Huis, opdat onder de leiding van Oranje, met de hulp van God, Nederland weer groot en gelukkig moge worden.

Bidt voor uw Geestelijke en Wereldlijke Overheden, bidt voor allen die de leiding van ons volk in handen hebben, opdat zij bestraald door het licht van boven, ons volk mogen voeren op het ware pad van geluk en welvaart.

En moge dan de Goede God U allen zegenen, — U en uwe dierbaren en al uwe werken en ondernemingen, opdat Gij allen moogt erkennen: Waarlijk, het is rechtvaardig en billijk, dat wij God uit den grond van ons hart dank zeggen, voor alles wat Hij voor ons gedaan heeft en nog dagelijks blijft doen.

En zal deze onze Herderlijke Brief worden voorgelezen in alle kerken en kapellen van ons Vicariaat, op den Zondag van Quinquagesima.

Gegeven te Curaçao, op de Feestdag van Paulus' Bekering, 25 Januari 1948.

† *Frater Petrus Innocentius Verriet,*

Titulair Bisschop van Eleutherna en Apostolisch Vicaris van Curaçao.

VASTEN- en ONTHOUDINGSWET voor het APOSTOLISCH VICARIAAT van CURAÇAO.

Volgens de laatste Bepalingen van de H. Stoel, het Kerkelijk Recht en de Bijzondere Volmachten, Ons verleend bij Audiëntie van de 11de Juni 1935, is voor het Apostolisch Vicariaat van Curaçao, de Vasten- en Onthoudingswet, als volgt:

1°. Zij die krachtens hun leeftijd tot vasten gehouden zijn, d.w.z. al degenen, die hun 21ste jaar voleind hebben en hun 60ste jaar nog niet zijn ingetreden, — en zij die tot onthouding verplicht zijn, d.w.z. al degenen die hun 7de jaar voleind hebben, zijn verplicht tot:

a) **Vasten zonder Onthouding:** op Quatertemper Vrijdag in de Advent, — op alle Woensdagen in de Vasten en op Witte Donderdag:

Op deze dagen is het verboden meer dan één volle maaltijd te gebruiken; bij deze maaltijd is het echter geoorloofd vlees te eten.

Zij die niet behoeven te vasten, mogen meermalen daags vlees gebruiken.

b) **Vasten en Onthouding:** op Aswoensdag en alle Vrijdagen in de Vasten.

Op deze dagen is het verboden meer dan één volle maaltijd, en vlees of vleessaus te gebruiken.

c) **Onthouding zonder Vasten:** op de Vigilies van Kerstmis, Pinksteren, Ten Hemel-opneming van Maria en Allerheiligen.

Op deze dagen is het alleen verboden vlees en vleessaus te gebruiken.

2o. Krachtens Apostolische Volmacht zijn in de Vasten- en Onthoudingswet gedispenseerd, behalve op **Goede Vrijdag:**

a) Militairen, die gebruik maken van de militaire keuken, en politie-personeel in actieve dienst, alsmede hun inwonende familieleden:

b) Zeevarenden en allen, die op reis zijn, voor zover zij beschouwd kunnen worden tot ons geestelijk rechtsgebied te behoren:

c) Arbeiders die gewoonlijk zware en gevaarlijke arbeid te verrichten hebben, alsmede hun inwonende familieleden en dienstboden:

d) Inwonende familieleden en dienstboden van de huisgezinnen, waarvan vader of moeder niet katholiek is.

3o. Allen die van deze dispensatie gebruik maken, zijn niet verplicht in plaats van de vasten en onthouding, andere werken van boetvaardigheid te verrichten.

Echter sporen wij allen aan, door gebed en boete en goede werken, vooral ook door zich te onthouden van vermakelijkheden, aan te vulien, wat aan hun boetvaardigheid moge ontbreken.

SPORT

VOETBALUITSLAGEN. K.N.V.B.

District I: Volewijkers — Xerxes 3—3; Haarlem — Zeeburgia 1—1; Gooi — H.B.S. 2—1; Ajax — V.S.V. 3—0; Neptunus — Hermes D.V.S. 3—1.

District II: D.O.S. — D.W.S. 4—1; Feyenoord — Excelsior 3—1

District III: Heracles — Quick 0—4; Vitesse — A.G.O.V.V. 2—0; Enschedese Boys — Go Ahead 1—1; Be Quick — Wageningen 1—2; N.E.C. — Enschede 0—1.

District IV: De Baronie D.N.L. — Longa 3—1; Helmond — BVV afgelast; Maurits — De Spechten afgelast; Willem II — T.S.C. 2—2; Eindhovenr — Sittard Boys afgelast.

District V: Be Quick — Velocitas 4—2; Achilles — Emmen 0—0; Leeuwarden GVAV 1—3; H.S.C. — Veendam 3—0; Heerenveen — Sneek 3—0.

District VI: Alle wedstrijden afgelast.

JONG HOLLAND OP ARUBA.

De reis van Jong Holland naar Aruba is een groot succes geworden. De wedstrijden werden gespeeld op het Wilhelminasportpark. Zaterdag bracht Jong Holland het volgende elftal in het veld:

Hato
Stefania Luciano
v. Aanholt Matrona de Lannoy
Odria Boyé Virginia
Donker Martis

Na zes minuten wist Martis de San Nicolas' keeper Flemming het nakijken te geven, terwijl Virginia dit spelletje nog eens herhaalde na twintig minuten 2—0. Met deze stand ging de rust in.

Na de hervatting gaven deze twee spelers nog een repetitie van voor de rust, zodat San Nicolas Jr. er dik in zat met 4—0.

Zondag was het niet zo'n zacht eitje tegen R.C.A. De opstelling was enigszins gewijzigd. Zo stond Vos in het doel, Hatot spil en Matrona achter. R.C.A. wist na tien minuten de score te openen door Fingal. Boyé wist het antwoord daarop te geven en Martis die de smaak nog te pakken had van daags te voren wist ook nog een punt aan te tekenen.

Na de rust wist geen van beide partijen het net nog te vinden en eindigde deze sportieve strijd met 2—1 in het voordeel van Jong Holland.

DE LAATSTE VIJF METER.

De tweede grootste tunnel van de wereld is thans in aanbouw, de Brooklyn-Battery Tunnel die Manhattan met Brooklyn verbindt. De tunnel is ongeveer drie kilometer lang en zoals het er thans uitziet, zullen de kosten ten minste 71 millioen dollar bedragen. Het is één van New Yorks belangrijkste tunnels, daar het verkeer tussen de twee voorsteden is vastgelopen.

In 1940 werd met de bouw een aanvang gemaakt, maar door materiaal-schaarste werd het werk gedurende de oorlog voor 34 maanden onderbroken. Men hoopte de tunnel in de zomer van het volgend jaar voor het publiek te kunnen openen. Terwijl de gravende groepen elkaar onder water tot op vijf meter afstand zijn genaderd, is evenwel een staking uitgebroken, die het werk wellicht voor de gehele winter zal stilleggen. De gravers vragen om een loonsverhoging van twee dollar per dag. Zij ontvangen thans van elf tot zeventien dollar per dag. De aannemer klaagt, dat hij geruïneerd wordt, omdat de staking een extra millioen zal kosten. Het stadsbestuur heeft de staking op zulke scherpe wijze afgekeurd, dat de vakvereniging op haar beurt en onverzoenlijke houding heeft aangenomen. De laatste vijf meter wegen het zwaarst.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Johnny comes lately" 7 en 9 uur.

ROXY: „The Homestretch" 7 en 9 uur.

CINELANDIA: „Escape me never" 8 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van wijkverpleging wordt tot en met 15 Februari as. waargenomen door Zuster Poel, Leonard B. Smithplein 36, tel. 2372.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 13 Februari as. worden waargenomen door: Botica Juliana (Punda), Julianaplein No. 6, tel. 2400 en door Botica Del Pueblo (Otrabanda), Bredestraat 82, tel. 2218.

CUROM:

Maandag: 18.30 Kinderuitzending (P.); 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 Disco-nieuws; 20 Nieuws; 20.15 Comedy music; 20.30 Sportweek; 20.35 Mailbrief uit Nederland; 20.45 Aether-cabaret; 21.30 De wereld schrijft; 21.35 Melodie en Rythme; 21.55 Het voornaamste nieuws.

Dinsdag: 12 Programma-overzicht; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 15 minuten met Loys Butler.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN. C.P.I.M.

Maandag.

Telegram Afdeling: tel. 307, na 23 uur A. R. Th. Henze, tel. 462.

Personeel Afdeling: L. A. Lemmens, Bernhardlaan 2, tel. 272.

Materialen Afdeling: Th. G. Boot, Julianadorp 1 (oud), tel. 720.

C.S.M.

Rederij: P. Zuiderent, tel. 528

Scheepsagentschap: 8 — 23 uur Office, tel. 458—551; 23 — 8 uur A. Bloemink, tel. 288.

Dok Afdeling: D. Egge, tel. 821.

CURAÇAO

GESLAAGD.

Examen voor Landmeetkundige, diploma B. Aantal candidaten: 1; afgewezen: geen; geslaagd: 1 te weten de Heer E. P. Monte.

EEN GAST UIT SURINAME.

Het Bestuur van J.P.F. schrijft ons:

Momenteel vertoeft hier de heer H. van Bohemen, Inspecteur van het Onderwijs in Suriname.

Hoewel de heer Van Bohemen nog betrekkelijk kort in Suriname is, geniet hij reeds de algemene achting van het Surinaamse onderwijzerscorps. Zijn bezoek aan Curaçao houdt verband met de reorganisatie-plannen van het Surinaamse onderwijs, meer in het bijzonder met het Middelbaar en Nijverheidsonderwijs. Wij stellen het ten zeerste op prijs, dat de heer Van Bohemen zich bereid verklaarde over deze plannen in onze club een causerie te houden, die zal plaats vinden op Woensdag as. des avonds te 8.30 uur. Aangezien het gewenst is in brede kring hiervoor belangstelling te wekken, nodigen wij tevens ook niet-leden uit ter bijwoning van deze causerie.

Wij verwachten dat de leden in behoorlijk aantal aanwezig zullen zijn, omdat het onderwijs het toetelkind is van elke Surinamer, maar rekenen ook op een ruime belangstelling buiten eigen kring.

OFFICIËLE BEKENDMAKINGEN.

Eervol ontslag aan: J. N. v.d. Veen Zeppenfeldt, Postdirecteur, alhier, op zijn verzoek met dank voor de langdurige en met toewijding verrichte werkzaamheden; Mevr. E. A. Fijnje—Scholten tijdelijk schrijver A, ter Administratie van Financiën, op haar verzoek, ingang 1 Maart 1948.

Bevordering: S. A. Abbad, A. Boomgaart en K. H. Walraven, commiezen tot hoofdcommies bij keuze; C. van der Mark, assistent-accountant tot adjunct-accountant; J. C. Quast en S. D. Bruin, adjunct-commiezen op Aruba tot commies; A. P. Loewenthal, tijdelijk adjunct-commies ter Inspectie der Belastingen, alhier, tot tijdelijk commies; F. E. Perret-Gentil, Mej. A. J. Gratia, adjunct-commiezen tot commies bij keuze; A. L. Hollander en S. Pieters tot commies bij keuze; H. D. C. Kroonenberg, controleur bij het Departement Sociale- en Economische Zaken belast met de leiding van de Afdeling Aruba van het Bureau voor Crisiszaken tot controleur 1e kl. bij het Departement Sociale- en Economische Zaken; Mej. I. Naar tijdelijk schrijver A. werkzaam ter Inspectie der Belastingen, alhier, tot tijdelijk Klerk A.; P. C. Huyskes, infanterist 1e kl. bij het Corps Militaire Politietroepen tot brigadier bij het Corps Militaire Politietroepen, alhier.

Benoeming: Mej. E. Jansen tot onderwijzeres eerste klasse cat. A. bij het Openbaar Onderwijs in Curaçao en werkzaam gesteld aan de Openbare Wilhelminaschool voor Mulo op Curaçao; Mej. J. G. Dahlberg tot tijdelijk onderwijzeres 4e klasse bij het Openbaar Onderwijs en werkzaam gesteld aan de Openbare Prins Bernhardschool voor G.L.O.B. te St. Nicolaas op Aruba; P. H. J. Breusers, commies ten Postkantore, alhier, belast met de waarneming van de functie van Postdirecteur, alhier, tot Postdirecteur, alhier; A. M. Demey tot tijdelijk oppasser bij het Krankzinnigengesticht, alhier; Mej. Th. C. Pengel tot tijdelijk onderwijzeres vierde klasse bij het Openbaar Onderwijs in Curaçao en werkzaam gesteld aan de Openbare Prins Bernhardschool voor G.L.O.B. te St. Nicolaas op Aruba; Mej. H. E. Jap-Ngie tot tijdelijk onderwijzeres 4e klasse bij het Openbaar Onderwijs in Curaçao en werkzaam gesteld aan de Openbare Prinses Margrietschool voor G.L.O.B. te Oranjestad op Aruba.

De Gouvernements-Secretaris,
F. J. J. Corver.

Wij ontvingen

Van de heer Max de Castro, eigenaar van El Cristal, mochten wij dezer dagen enkele potloden ontvangen, waarvoor wij de gever van harte dankbaar zijn. El Cristal is een bekende juwelierszaak aan de Handelskade, die een filiaal heeft in de Bredestraat, Otrabanda.

Van de heer W. C. Evertsz ontvingen wij een paar speldjes, weergevend de kleur van Oranje de vlag van het Koninkrijk. Deze speldjes zijn vervaardigd ter gelegenheid van de toekomstige feesten onzer geëerbiedigde Koningin. De heer Evertsz is inderdaad bijtijds met zijn spelden.

Van de firma Marchena, Moron & Co. een mooie Philipskalender met prachtig gekleurde platen betrekking hebbende op de Olympiade. Gespierde mannen en vrouwen tonen hun kunnen in de sport. Hun wilskrachtige gezichten getuigen van de ernst waarmede zij de sport beoefenen. Als de Curaçaose voetballers met deze gezichten naar Guatemala vertrekken, moeten zij winnen. Daar straalt energie uit. Met zulke mannen is de reconstructie van Europa een peuleschilletje. Dan kan het Marshallplan wel in de prullenmand.

Maar ja, stenen metselen voor een weekloon is iets anders dan aangemoedigd door duizenden toeschouwers een hoge sprong te doen of sierlijk te duiken in het zilte nat. Hoe het zei, een prettige kalender met al die kleurige stoere mannen en vrouwen. Ik voel me beroerd met mijn onsportieve vleesmassa. Lid worden van de K.S.C. is misschien een oplossing.

Met dank.

FAMILIEBERICHTEN.

DE HEER EN MEVROUW
A. A. Meaux - Arends
geven kennis van de geboorte van hun zoon
WILLIAM AUGUST.
St. Elisabeths Gasthuis 8—2—48.

WALL STREET STAAT PAF.

Toen gedurende de oorlog de Amerikaanse Atlantische vloot, de handelsvloot, de vliegtuigen in Europa, Afrika en in het Oosten van de Verenigde Staten en de gehele oorlogsindustrie van de Amerikaanse Oostkust, steeds meer olie en benzine nodig hadden, die met de tankers niet snel genoeg uit de Westelijke staten konden worden aangevoerd, werden overhaast twee grote pijpleidingen aangelegd dwars door Amerika, van twee tot drie duizend mijl lang. Het spoorwegverkeer werd op belangrijke wijze ontlast, de olie vloeide geregeld en snel naar het onverzadigbare Oosten en de twee pijpleidingen droegen in zeer belangrijke mate bij tot de overwinning. Onlangs werden de pijpleidingen door de regering te koop aangeboden. Een groepje speculanten kocht het gehele geval voor 144 millioen dollar. De kopers sloten nog vóór de betaling zulke voordelige nieuwe contracten af, dat de aandeelhouders, die persoonlijk slechts honderdvijftigduizend dollar hadden neergeteld om de leidingen te kopen, op hun kapitaaltje een winst maakten van 9.825.000 dollar!

De kranten staan er deze week vol van en beschrijven deze transactie als één der meest succesvolle in het succesvolle Amerika, waar grote winsten niets bijzonders zijn. Maar bijna tien milioen winst op honderdvijftienduizend dollar, daar staat zelfs Wall Street paf van.

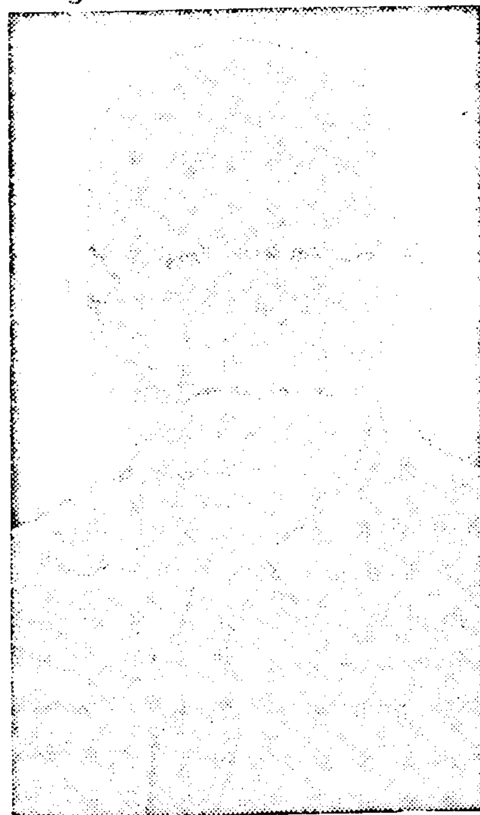
Van Meeterens boek in Nederland

Nu ook het Museum

(Van onze correspondent)

Iedereen die wat met Curaçao te maken heeft, vroeg mij al om het nieuwe boek van Sjon Poppie van Meeteren: Volkskunde van Curaçao. De voor mij vererende omstandigheid, dat ik mij tot de vriendenkring van deze geschiedkundige mag rekenen, bracht mede dat de auteur mij met een exemplaar bedacht. Het schijnt wel een der zeer weinige exemplaren aan deze zijde des Atlantischen Oceaans te zijn en de belangstelling er voor is zeer groot. Terecht!

„Geen grondige studie, maar slechts een heel oppervlakkige behandeling der stof", zegt de schrijver bescheidenlijk in zijn Voorwoord. We weten dan wel wat er komt. Want de heer Van Meeteren heeft al eerder van die „oppervlakkige" behandelingen gepubliceerd, waarmede hij gemakkelijk een der beste en meest doorwrochte schrijvers van Curaçao is geworden. Ook deze „oppervlakkige" behandeling van bijna 250 bladzijden getuigt weer van de zorg, waarmede Poppie van Meeteren zijn materiaal eerst jarenlang verzamelt, het dan schift en ordent, om het tenslotte in voortreffelijke stijl aan te bieden aan allen, die in Curaçao zijn geinteresseerd.

Sjon Poppie van Meeteren.

We mogen er dankbaar voor zijn dat de folkloristische lezingen, die de heer Van Meeteren in 1944 voor de Curom zou houden, om allerlei redenen niet door konden gaan. Want hierdoor kwam de heer Van Meeteren ertoe zijn materiaal voor boekvorm te ordenen. En hieraan dankt Curaçao en dus ook het grote Koninkrijk waartoe uw gebiedsdeel behoort, zijn eerste volkskunde. Dit boek is een openbaring hoeveel schoons, hoeveel historisch, hoeveel folkloristische waarde er vroeger op Curaçao heeft bestaan en hoeveel daarvan helaas is verloren gegaan of dreigt te verdwijnen.

De heer Van Meeteren schrijft zijn boek bijna overal in de verleden tijd, omdat het alles voorbij is. Hier en daar vermeldt hij nog, dat enkele ouden van dagen zich bepaalde gebruiken herinneren. Hoe belangrijk de verschijning van dit boekwerk is, blijkt wel uit de schaarsheid dier personen, zo schaars dat bij de beschrijving van oude oogstliederen, gezegd wordt, dat de betekenis van enkele oude woorden wellicht alleen nog verstaan wordt door zekere Antoine Hooi die in de buurt van Soto woont.

Het oude Curaçao verdwijnt. De oude, ver uiteen wonende bevolking — de heer Van Meeteren verklaart uitvoerig waarom op Aruba en Bonaire wel, maar op Curaçao geen dorpsvorming plaats vond — heeft de tijd achter zich gelaten waarin de verre geburen samen kwamen om de sierlijke, koele cunucu-huisjes te bouwen tegen vergoeding van wat gastvrijheid. De gemeenschapssolidariteit werd uiteen gereten door de nieuwe tijd. Voor mij, die op Curaçao woonde, toen de oorlogsindustrie ons allen bevangen hield, klonk het als uit een ver verleden te lezen van het oude schrijnwerkersgilde, waarnaar nog een straat op Otrabanda genoemd is door welke ik elke morgen naar de Consciëntiesteeg toog. De oorsprong van zovele Franse namen en ook waarom de vaktermen bij de schier verdwenen Curaçaose filigraanarbeid meestal aan het Frans zijn ontledend, werd mij duidelijk. De herinnering werd levendig aan het oogstfeest dat ik eens op de parochie van San Willibrordo mocht bijwonen en waaraan de heer Van Meeteren thans ettelijke bladzijden wijdt, waarna de muziek van de oogstliederen later nog als aanhangsel volgt. Arbeidsliedjes, gezongen in lang vervlogen jaren, om het eentonige werk op het land een zeker rhythme te verlenen, ze staan er in, evenals de gebruiken welke plaats vinden, wanneer een dode in huis is. Thans ziet men bij het huisraad in de Curaçaose woning geen stapeltje planken meer, die dienen moeten als er onverwachts een dode komt! De begrafenissociëteiten voorzien hierin vlugger. Maar het klinkt als uit een oud kluizenaarsverhaal, waar de heremiet ook de planken voor zijn doodkist al tijdens het leven gereed zette.

De heer Van Meeteren beschrijft hoe naast een rijkdom aan volksgebruiken op andere terreinen, Curaçao juist zo weinig eigen dansen kent. Eigenlijk slechts twee, de thans verboden tamboerdans en de oogstdans, waarbij dan nog de later ingevoerde lintendans komt, die de heer Van Meeteren aan de „geestelijke armoede" wijdt om op dit terrein iets eigens voort te brengen. Wat buitengewoon frappeert is wel de beschrijving van de tamboerdans, waarvan de heer Van Meeteren het erotisch element erkent, maar waarvan hij toch uitdrukkelijk beschrijft hoe de dansers elkander niet mogen vasthouden, hoe vreemden niet werden toegelaten tot de dans en hoe pas de „baila di tarai" — welke naar de heer Van Meeteren zegt waarschijnlijk **niet** uit de tamboerdans is ontstaan — een decadente danspartij werd, waar elkeen zich toegang kon verschaffen, een dans die in een lugubere stadsbuurt werd gehouden maar nooit op het platteland.

Bij de beschrijving van het huisraad, van de muziekinstrumenten — en de heer Van Meeteren weet in dit hoofdstuk wel heel wat meer te berde te brengen over de Curaçaose muziek dan Lou Lichtveld in de eveneens pas verschenen opstellenbundel Ons Koninkrijk in Amerika — van nijverheidsproducten en klederdrachten, — bij dit alles moet men onwillekeurig denken aan het Curaçaos Museum, waartoe enige tijd geleden uw dr. Engels het initiatief nam en waaraan ik op het einde van mijn Curaçaose periode ook nog even mocht medewerken. Hoe het momenteel precies met dat museum staat, weet ik niet, maar wel dat zulk een museum van eminent belang moet worden geacht voor uw eiland en gebiedsdeel. Beide, dit boek van Van Meeteren en het Curaçaos Museum vormen als het ware pendanten. Hoe de stoelen, urnen, hoofddoeken, drinkpotten en waterscheppen gemaakt werden en wat er allemaal aan vast zit, kan de heer Van Meeteren beschrijven, maar het is in een museum dat men ze kan zien. De heer Van Meeteren geeft alle mogelijke détails over de oud-Curaçaose huizenbouw. Wat zou het niet goed zijn als het oorspronkelijke plan van het Museum doorging en men een straatje kon aankopen om dergelijke oude huisjes — waarvan er nog maar enkele zijn — neer te zetten. Zoals men dat elders in openluchtmusea wel doet, met poppen erin, die de oude thans verdwenen of verdwijnende kledij dragen.

In Van Meeterens boek worden allerlei muziekinstrumenten beschreven, die thans al vrijwel buiten gebruik geraken, maar waarvan men misschien nog een benta of een maraka kan vinden om dit typische Curaçaose instrument voor het nageslacht te bewaren. Wellicht ware bij enige uitbreiding en deskundige leiding de Afrikaanse nevenvorm van enkele instrumenten op te sporen, zodat men deze en de Curaçaose ontwikkelde vorm naast elkaar zou kunnen uitstallen. Dan de diverse typen van de wiri, die van een lange kalebas, van de koehoorn en tenslotte van staal — alle ontwikkelingsvormen naast eikaar, zoals de heer Van Meeteren ze tezamen bespreekt. Meestal zijn het gewone dagelijkse dingen, die we bij versleten-geraken wegdoen, welke na verloop van jaren grote waarde krijgen. Zulke dingen vormen tenslotte een fase in de cultuurgeschiedenis van uw eigen gebiedsdeel en dank zij de heer Van Meeteren is, althans op papier, een grote massa daarvan bewaard. Rest nog het Museum te voltooien en naast dit beschrijvende boek, de voorwerpen zelf te conserveren.

Het boek van Van Meeteren bevat evenwel veel meer dan beschrijving der gebruiksvoorwerpen. Het bevat de achtergrond ervan, vergelijking met Afrikaanse oervormen, het bevat een indeling van de in omloop zijnde cuenta di nanzi en de spreekwoorden (met een uitnemende commentaar). Het beschrijft uitvoerig de gebruiken rondom geboort, eerste communie, huwelijk, ziekte en dood. Het beschrijft de geneeskrachtige kruiden, althans die voor geneeskrachtig gehouden worden, want ik herinner me een bevriend arts op Curaçao die indertijd opperde een censuur in stellen op iemand die in de Amigoe zulke kruiden beschreef en die „de mensen maar ziek maakt", zoals de dokter zeide.

Het boek van Sjon Poppie van Meeteren is maar in enkele exemplaren naar Europees Nederland gekomen. Als ik goed gehoord heb, is het in Curaçao al uitverkocht. Het ware te wensen dat een herdruk spoedig verschene, opdat ieder die van hier naar u toegaat, dit boek eens doorleze. Het wanbegrip van velen zou erdoor verdwijnen. Het zij mij vergund ten besluite de auteur van dit voortreffelijke boek, de heer Nicolaas van Meeteren, mijn respecten aan te bieden voor de objectiviteit en de liefde waarmede hij zijn laatste boek, Volkskunde van Curaçao, tot een der beste boeken maakte welke over Curaçao zijn verschenen.

Van her en der

DE WITT MAC. KENZIE OVER DE VALERA.

De speciale A.P.correspondent de Witt Mac. Kenzie seint uit New York dat de algemene verkiezingen in Ierland de partij van premier Eamon de Valera de meerderheid ontnomen hebben. Met deze partij heeft de Valera sinds 1932 als premier het bestuur in handen (gehad en hij heeft Ierland door zestien zeer belangrijke jaren geleid. Kringen in Dublin weten te vertellen dat de Valera toch nog de functie van Minister-President zou kunnen behouden, indien hij de steun mocht ondervinden der arbeiderspartij en der onafhankelijke partijen. Deze schrijver wil zijn hoofd niet nutteloos in een wespennest steken over de Ierse politiek. Doch of de Valera de man is, is weder een geheel ander geval, daar hij zeker behoort tot de nobelen des tijds. Ik persoonlijk kent De Valera reeds jaren lang. Twee en dertig jaar geleden liepen wij beiden de kans ons leven te verliezen, ofschoon wij verschillende rollen speelden. Het was ten tijde toen in Zuid-Ierland in het jaar 1916 de bloedige Paas-week uitbrak. Toen maakte Dublin verschillende nachten mee, waarin bitterheid en onrust woedde. Op een zekere nacht werd prof. Tall Gaunt, een hoogleraar aan de universiteit uit het raam van zijn huis door de politie neergeschoten. Toendertijd bevond uw correspondent zich in handen der militairen, daar men hem niet zo zeer vertrouwde. De Valera werd ter dood veroordeeld, doch hem werd later gratie verleend. Uren en uren hebben de Britten besprekingen gevoerd om ook mijn persoon te fusileren, immers hoevelen hebben de dood niet gevonden op beschuldiging voor wat ik ook deed. Mijn Amerikaanse papieren hebben mij toen gered en de kogels worden mij gespaard.

Dit verhaal is een der redenen waarom de Valera gekozen werd tot de functie van Minister-President. Hij was inderdaad een der oprichters van de Republiek. Ook was de Valera jaren lang een internationale figuur geweest; immers in 1938 bekleedde hij de functie van Voorzitter van de Algemene Vergadering.

Zijn buitenlandse relaties waren niet altijd gelukkig geweest. Zowel Engeland en Noordamerika waren op hem gebeten, daar hij beide landen weigerde om vlootbases op te richten langs de kust van Ierland. Washington beschuldigde Ierland wegens het verschaffen van schuilplaatsen aan de As-spionnen en wegens het weigeren om de Duitse en Japanse diplomaten uit het land te deporteren.

Echter wel moet er van De Valera gezegd worden, dat hij een man is met een sterke opinie en dat hij niet gauw van inzichten zal veranderen. Hij klemde zich vast aan de neutraliteit.

Onlangs, in het late najaar van 1945, ontmoette ik hem in Dublin. Ik vroeg hem toen of de weigerig van Ierland om zich aan te sluiten bij Engeland in de oorlogvoering tegen de as niet een kwestie was van haat tegen Engeland.

Hij antwoordde mij noch ja noch neen, doch ik zou uit zijn woorden kunnen opmaken, dat de haat toch de grootste oorzaak was die geleid heeft tot deze weigering.

Voor wat betreft de binnenlandse aangelegenheden van Ierland mag gezegd worden dat De Valera een grote omkeer gebracht heeft in de Ierse economie. Jaren geleden bracht ik veel van mijn tijd in Ierland door als reporter en visser. Ik hield er erg veel van om in de natuurlijke mooie meren die de schatten van het land vormen, te vissen. Het groene Erin met zijn pracht en praal was de moeite waard om er naar te kijken en zijn bewoners waren vriendelijk en gastvrij. De boeren echter en de arbeiders in het algemeen waren zeer arm. In het merendeel der districten waren aardappelen het hoofdvoedsel.

Soms werd er een beetje zout bij gedaan en misschien ook wel een klein broodje. Vlees was er erg schaars en de hongersnood zeer uitgebreid. Het vee werd hoofdzakelijk gehouden om naar Engeland te worden gestuurd. Hiervoor werd graan en tarwe naar Ierland gezonden, daar de landbouw niet veel biezonders was. De Valera bracht echter een eind aan dit systeem en kwam tot een behoorlijke handelsovereenkomst tussen de veehouders onderling. Hij zorgde ook dat de productie van graan en suikerbieten steeg om de boeren garantie te bieden tegen een behoorlijk prijs voor hun productie. Het gebied, dat bebouwd werd, vergrootte zich met de jaren en de productie ging evenredig omhoog.

De Valera droeg bovendien ook nog zorg, dat er een klein industrieel leven kwam, ten behoeve der arbeiders op het platteland. Ierland begon zijn eigen graan te malen en zijn eigen suiker te vervaardigen uit de bieten. Het eindresultaat kunnen wij zelf zien. Ierland is op heden het meest welvarend van geheel zijn geschiedenis. De autoriteiten van het land zouden u kunnen vertellen, dat er momenteel geen honger meer geleden wordt.

HET POOLGEBIED.

Na de manoeuvres met de luchtlandingstroepen in het Noordpoolgebied hebben de commandanten van de landmacht en het Amerikaans leger vastgesteld dat het Noordpoolgebied waarschijnlijk nooit een belangrijk oorlogstoneel voor de landingstroepen zal zijn. Dit daar de soldaten bij de lage temperaturen zoveel tijd nodig hebben om in het leven te blijven, zodat er geen tijd overblijft voor het voeren ener strijd. De luchtbases, communicaties, radar en weerstations zijn echter van essentieel belang, zodat zij met de tijd geheel in het Noordpoolgebied gevestigd zullen worden.

MENINGSVERSCHIL.

Uit betrouwbare bronnen wordt vernomen, dat na de Zondagse conferentie van de Arabische Liga openlijk een meningsverschil ontstond tussen de Moefti van Jerusalem en de andere leden. De Moefti stelde nl. voor een Arabische regering voor Palestina te vormen, waarin hijzelf alsmede zijn volgelingen en familieleden vooraanstaande plaatsen zouden bekleden. De meeste ligaleden zijn echter van mening, dat er een Palestijnse regering gevormd moet worden, waarin alle Arabische partijen vertegenwoordigd zullen zijn.

FAIT ACCOMPLI.

Het centraal orgaan van de Duitse communistische partij publiceerde een uitgegeven manifest, waarin de Duitse communistische partij de afscheiding van West-Duitsland niet erkent. In het manifest zegt deze partij zich te zullen verzetten tegen de situatie welke geschapen is door de invoering van een nieuwe West-Duitslandstaat. De voorzitter van de communistische partij in de Britse zone verklaarde wel bereid te zijn om samen te werken met de nieuwe economische raad. De voorzitter van de democratische liberale partij heeft verklaard, dat de Duitse problemen opgelost moeten worden op basis van een verenigd Duitsland. Hij zeide dat de Britten en de Amerikanen de Duitsers, Russen en Fransen voor een „fair accompli" gesteld hebben.

GEVANGENIS GEBOMBARDEERD.

Gewapende Arabieren bombardeerden de centrale gevangenis van Jerusalem en onderwierpen de gevangenen aan een hevig geweervuur. Waarschijnlijk wilden zij de ontsnapping der Arabische gevangenen dekken.

VLIEGTUIG ONGELUKKEN.

Vijf leden van de Amerikaanse luchtmacht werden gedood, doordat een bommenwerper in Arkansas tegen een berg botste en in brand vloog.

In de bergen van Noord Carolina in de Verenigde Staten is Zaterdag een Noordamerikaans transportvliegtuig neergestort en in brand gevlogen. Vijf gewonden zijn naar het ziekenhuis getransporteerd doch vier andere personen zijn in het vliegtuig verbrand.

L. S.

The Directors of your Company have pleasure in presenting this, the Forty-seventh Annual Report and Financial Statement of The Crown Life Insurance Company for the year ended December 31, 1947.

INSURANCE IN FORCE:

New policies issued, including income bonds, amounted to $ 114.923.282.00. Policies in force increased to a total of 541,872,892.00. In addition, single premium annuities were sold providing annual payments of 112,139.00. Single premium annuities in force provide annual payments of of $ 727.242.00.

RECEIPTS:

Premiums received, including first year, renewal, single and supplementary contract premiums amounted to $ 18 638,735.85. Amounts deposited to pay future premiums, deposits of policy proceeds and dividends and small miscellaneous deposits total $ 2,130,080.19. Investment income, comprising interest, dividends, rents and profit on sale of securities and exchange, amounted to $ 3,707,159.36, making the total receipts $ 24,475,975.40.

POLICY PAYMENTS:

Death and Disability Benefits paid, less amounts received for reinsurance, were $ 2.042,746.75. Payment in settlement of matured and surrendered policies, less reinsurance were $2,126,577.07; annuity and deposit account payments $ 2,268,795.41; dividends to policyholders $ 594,104.28; making total net payments to policyholders and beneficiaries $ 7,032,233.51.

ASSETS:

The assets increased by $ 11,222,501.70 to a total of $ 102.000,411.74, classified as follows:

Government and Municipal Bonds.	$ 53.474.080.31	52½%
Public Utility, Industrial and other Bonds	11,130.553.17	11 %
Preferred Stocks	5,048.257.77	5%
Common Stocks	3.619.968.23	3½%
Mortgages on Real Estate	16.317,554 82	16%
Home Office Properties and Agreements of Sale	177,191.26	....
Loans on Company's policies	5,527,460.29	5½%
Cash	2,621,165.89	2½%
Interest Accrued, Outstanding and Deferred Premiums, Due from Reinsurers and Prepaid Accounts	4,083.480.00	4 %
	$ 102,000,411.74	100 %

The average interest realized on the ledger assets was 3.77%

NETHERLANDS WEST INDIES DIVISION

JOHN V. GONSALVES, Manager — Windstraat No. 44, Phone 2429 — P.O. Box 106 — ETIENNE L. VERVUURT, Branch Secretary

WILLEMSTAD CURACAO

Een wereld zonder oorlog

Het is nog slechts enige honderden jaren geleden, dat de Amsterdammers tegen de Utrechtenaren te velde trokken en dat op de wallen onzer hoofdstad een toren verrees met het opschrift: Zwijcht Utrecht. Hoeveel andere voorbeelden zouden kunnen worden genoemd van steden en gewesten, hier en elders, die eens elkaar beoorloogden en die thans in vrede en vriendschap leven onder een centraal gezag, dat plaatselijke belangen tegen elkaar afweegt en toetst aan een hoger, gemeenschappelijk belang?

Hetzelfde geldt voor staten. Toen de Engelse koloniën in Amerika zich van het moederland afscheidden, hebben zij het nieuwe werelddeel gelukkig niet georganiseerd naar Europees model, doch zich — met opoffering van een deel van elks zelfstandigheid — tot een federatie aaneengesloten. Aldus bleef de mensheid voor een tweede Balkan gespaard, ondanks de belemmeringen, die de vorming van e enbondsstaat in de weg stonden. De afstanden waren zo groot en de verbindingen zo gebrekkig, dat velen aan de mogelijkheid van een centraal bewind twijfelden. Op weg naar Philadelphia leden afgevaardigden schipbreuk, of trotseerden de gevaren, waaraan reizigers op ongebaande wegen en in onherbergzame streken bloot staan. Brieven waren maanden onderweg en Madison schreef in 1786 aan Jefferson, dat hij in dezelfde onwetendheid verkeerde omtrent de gebeurtenissen in Georgië als omtrent die in Kamtsjatka. De politieke instellingen vertoonden grote verscheidenheid, en ook de samenstelling der bevolking. Er waren tegenstrijdige handelsbelangen en zelfs gebieden, waarop meer dan één staat aanspraak maakte, aldus Mr. H. G. J. Maas Geesteranus in 'De Groene'.

Reeds tweemaal in de tijd van één generatie hebben de Amerikanen nu moeten deelnemen aan een oorlog tussen Europese staten, die alle tezamen kleiner zijn dan de federatie welke anderhalve eeuw geleden aan gene zijde van de Oceaan tot stand kwam. Met ergernis vragen zij zich dan ook af, wanneer eindelijk ook wij de oplossing zullen toepassen, waaraan hun land zoveel jaren van voorspoed en van interne rust te danken heeft. Met alle voorzichtigheid, die in acht moet worden genomen om de gevoeligheden van het Europese nationalisme te ontzien, is dit gevoelen onlangs, naar aanleiding van het plan-Marshall, officieel tot uiting gebracht.

Machtige organisaties, voorzien van alle hulpmiddelen der moderne propaganda, wenden bij iedere voorkomende verkiezing haar invloed aan ten gunste van voorstanders van een wereldregering. Niet vrees voor de Russen of vrees der Russen voor Amerika kan een oorlog ontketenen, zoals een staatsman scherpzinnig heeft opgemerkt, maar wel vrees van de Amerikanen voor de vrees der Russen, en omgekeerd. Ter bestrijding nu van deze angstpsychose wordt met koortsachtige ijver gestreefd naar vorming van een meerderheid in het parlement, die bereid is om de heersers van de communistische bondsstaat het aangaan van een federatie — die dan natuurlijk ook alle andere landen zou omvatten — voor te steilen. Zal antipathie voor Ruslands huidig regime de vorming van zulk een meerderheid in de weg staan? Laat ons hopen van niet. Het probleem is juist, de vrede te handhaven tussen staten, die elkaar niet welgezind zijn. Er zullen altijd verschillende politieke opvattingen blijven bestaan en die zullen ook in iedere bondsstaat voorkomen; alleen kunnen zij daar niet tot wapengeweld leiden. Een andere vraag is, of een federatie (anders dan op papier) mogelijk is tussen staten, waarvan er sommige niet communistisch zijn en andere waar de grond, de fabrieken, de banken en bijna de gehele handel in handen zijn van de overheid. Deze tegenstelling belet een economische fusie, naar het ons voorkomt, niet het toevertrouwen van defensie en buitenlandse politiek — voor zover daarvan in dat stadium nog sprake is — en van andere gemeenschappelijke belangen (zoals atoomonderzoek) aan een centrale regering.

In ons werelddeel dateert de federalistische beweging van het aanbod van Churchill aan Frankrijk tot vorming van een Frans—Britse Unie, waarin iedere burger twee nationaliteiten zou hebben. Dat woord, gesproken namens de conservatieve regering van het lange tijd isolationistisch gezinde Engeland, heeft weerklank gevonden in de kringen va nhet Verzet, en nog tijdens de oorlog zijn, zowel in Frankrijk als in Nederland, plannen uitgewerkt voor een federatie van Europa, of van West-Europa, en aan de regeringen te Londen kenbaar gemaakt. In Engeland zelf groeide „Federal Union" tot een machtige, zich tot alle Dominions uitstrekkende organisatie en deze is het geweest, die in October 1946 een congres bijeenriep, dat een band smeedde tussen alle federalisten in de gehele wereld.

De groepen, welker activiteit rechtstreeks gericht is op het tot stand brengen van een wereldregering, zijn sinds verleden zomer verenigd onder het voorzitterschap van de Fransman Jean Larmerouij, terwijl onze landgenoot dr. H. rBugmans de leiding heeft van de „Union européenne des Fédéralistes". Beide organisaties zijn nauw verbonden en werken voortdurend samen. Er is geen wereld-federalist, die niet overtuigd is van de noodzakelijkheid van een federatie van Europa — al zullen sommigen hunner twijfelen aan de mogelijkheid om die tijdig tot stand te brengen — en er is geen Europees federalist, die niet de vorming van een wereldstaat beschouwt als het einddoel van aller streven.

De saamhorigheid en gelijkgezindheid der volken van West-Europa, die hoe langer hoe duidelijker worden, hebben bij velen het denkbeeld doen rijzen van een regionale bondsstaat — een oplossing, die ook gepropageerd wordt door hen, die Rusland buiten de nieuwe gemeenschap willen huden, hetzij uit afkeer voor het communisme, hetzij uit vrees voor de onberekenbare gevolgen van een nauwer contact met dat onmetelijke, half-Aziatische rijk. Het ligt voor de hand, dat deze gevoelens van Russische zijde worden beantwoord met achterdocht — maar wellicht zal men ook in het Kremlin begrijpen, dat de stichting, zonder politieke bijbedoelingen, van een verenigd en constitutioneel neutraal West-Europa een schrede betekent op de weg naar algehele uitbanning van de oorlogen.

Zij, die rechtstreeks werken voor een wereldregering, ontplooien intussen een niet geringe activiteit, welke zich onder meer openbaart in de vorming, in ieder land, van een parlementaire actiegroep. Het voornemen bestaat om die actiegroepen het volgende jaar te Versailles bijeen te roepen ter voorbereiding van een wetsvoorstel, dat aan alle volksvertegenwoordigingen zal worden voorgelegd. Dat voorstel zal strekken tot deelneming aan een in de loop van 1949 te houden Constituante, waar de juridische grondslagen zullen worden gelegd van de toekomstige wereld-staat.

Van haar kant vergadert de „Union européene des Fédéralistes" het volgende jaar te 's-Gravenhage met de bedoeling een permanent orgaan te scheppen voor de behartiging van die gemeenschappelijke belangen, die door de verdeling van Europa in souvereine staten en staatjes in het gedrang komen.

Willen deze plannen tot het geoogde resultaat leiden, dan is het niet voldoende, dat intellectuelen zich academisch ten gunste van de federalistische oplossing uitspreken: millioenen en millioenen in ieder land moeten die oplossing leren beschouwen als de enig mogelijke redding — en om dat besef aan te kweken beschikt men slechts over een korte spanne tijds. Gelukkig, is de belangstelling der jongeren opgewekt en komen er uit hun midden, ook te onzent, ijverige propagandisten voort. Zij hebben er recht op, dat de menigte naar hen luistert. Indien alle pogingen zouden falen en er opnieuw een „laatste" oorlog zou uitbreken, dan staan zij wederom in het eerste gelid. Laat ons hopen, dat een beter lot hun en ons zal zijn beschoren, en dat eens van het Nederlandse volk zal worden getuigd, dat het in de afschaffing van de oorlog een waardig aandeel heeft gehad.

Economische toestand in Oost-Java

Ofschoon omtrent de economische situatie in Oost-Java niet kan worden gesproken van belangrijke verbeteringen wat betreft de rust en de veiligheid, wordt het werk voor de wederopbouw onvermoeid voortgezet. In de eerste helft van November kenden in Probelinggo en Sidoardjo de eerste volkscredietbanken werden geopend. Binnenkort zal Malang volgen en de plannen voor Djember en Banjoewangi verkeren in een vergevorderd stadium van voorbereiding. Deze volkscredietbanken voorzien in een grote behoefte, hetgeen in de praktijk reeds door de grote credietaanvragen is gebleken.

Omtrent de bevolkingslandbouw vernemen wij, dat na een aanvankelijke droogteperiode in October de regenval begon toe te nemen.

De rivierdebieten zijn hierdoor gestegen. Voor de landbouw in het algemeen was de weersgesteldheid aanmerkelijk gunstiger dan in de overeenkomstige periode van vorig jaar. Zowel op de sawah, aln op de droge gronden had de West-moesson aanplant een vlot verloop en hij kwam vroeger in de grond dan normaal. Echter zal door gebrek aan arbeidskrachten, aan vee en aan voldoende onderhoud van de irrigatie-leidingen, en plaatselijk ten gevolge van onrust en onveiligheid, dit jaar de West-moesson padi-aanplant beneden normaal blijven. Op de droge gronden is de aanplant van padi-gogo en van mais iver het algemeen minder groot dan in de jaren voor de oorlog. De stand van deze gewassen is bevredigend, hoewel plaatselijk de maïsaanplant door te veel regen schade ondervond.

Een tekortaan padibibit in het Regentschap Bangkaian (Madoera) kon door bemiddeling van het V.M.F. worden aangevuld. Met de aflevering van de benodigde 119 ton padi-bibit werd medio November begonnen. Uit Nederland werd een partij van 27½ ton pootaardappelen ontvangen, waarvan 12½ ton naar Tosari werd verzonden en 15 ton naar de bergstreek Soekapoera. Om te voorzien in het groot tekort aan ploegvee, in het bijzonder in de noodlijdende sawahstreken langs de vroegere demarcatielijn in het Regentschap Sidoardjo, werden met Recombafondsen tot dusver 70 span ploegvee aangekocht, ten behoeve van daarvoor in aanmerking komende sawahbezitters. Deze veevoorziening wordt voortgezet. Eveneens werden credieten verstrekt aan sawahbezitters voor grondbewerking en levensonderhoud. Ook deze crediet-voorziening is nog niet beëindigd. Sedert begin September werden aan de bevolking verstrekt kunstmest, patjols en andere landbouwwerktuigen en rattengif. De aanvoer van bevolkingstabak naar Soerabaia nam in de eerste helft van November aanzienlijk toe. Gemiddeld kwamen per dag 4 tot 7 spoorwagons met bevolkingstabak aan. De afvoer van kapok uit het binnenland naar de havensteden verloopt mede gunstig. Reeds werden kleine partijen kapok, afkomstig van de nieuwe oogst, naar Soerabaia vervoerd.

Het aantal bergcultuurondernemingen, waar zich planters hebben gevestigd nam tot medio November met 10 toe en steeg daardoor van 30 tot 40. Voor het rayon Djember betreft deze stijging 6 ondernemingen, en voor het rayon Banjoewangi 4 ondernemingen. Van een aantal andere ondernemingen zijn de voorbereidingen voor onder toezicht stelling reeds ver gevorderd.

De afvoer van producten van de ondernemingen naar hoofdplaatsen en vandaar naar Soerabaia werd voortgezet. Tot medio November waren te Soerabaia, inclusief een partij „tweedehand" rubber uit Malang aangevoerd 1318 ton koffie, 2207 ton rubber, 28 ton thee, 44 ton kinabast, 8 ton coca en 4 ton derris.

Het industrieel herstel vordert gestaag. Men hoopt binnenkort de waterleiding te Malang in werking te hebben. Begin volgend jaar hoopt men de Farokafabriek wederom in bedrijf te kunnen stellen met een capaciteit van 30% van normaal. De stroomvoorziening wordt geleidelijk beter en ook in een aantal kleinere bedrijven kon de arbeid worden hervat.

Nieuws van Overal

ROTTERDAMS VLIEGVELD.

Naar wij vernemen is de vraag of nog dit jaar begonnen zal kunnen worden met de aanleg van het Rotterdamse vliegveld afhankelijk van de resultaten die de proefnemingen in de Schieveensepolder, welke thans gaande zijn, zullen opleveren.

Wanneer de Rijkscommissie voor luchtvaartterreinen daarover een gunstig advies zal hebben uitgebracht, kan begonnen worden met de uitvoering van het werk. Zoals bekend is voor de eerste werkzaamheden op de begroting van Verkeer en Waterstaat een bedrag van 1 millioen gulden uitgetrokken.

DE INTERNATIONALE BANK.

Amsterdam zetel voor Europa?

Naar A.N.P.-Aneta uit Washington verneemt, oordeelt men het aldaar steeds meer waarschijnlijk, dat de zetel voor Europa van de Internationale Bank voor de wederopbouw en ontwikkeling te Amsterdam gevestigd zal worden. Een woordvoerder van de bank verklaarde, dat vóór Maart geen definitieve beslissing genomen zou worden, doch dat Amsterdam wel zeer behulpzaam bleek wat betreft het aanbieden van faciliteiten.

Zoals bekend heeft de burgemeester van Amsterdam, mr. d'Ailly, tijdens zijn bezoek aan Washington voorgesteld de zetel voor Europa van de Bank te Amsterdam te vestigen.

ONDERWATERKRUISERS VOOR DE BRITSE VLOOT

Een van de voornaamste onderdelen van de strijdmacht van Groot Britannië zal in het „atoomtijdperk" gevormd worden door een vloot van superduikboten, gebouwd volgens het principe van de oorspronkelijk Nederlandse uitvinding van het „onder water dieselen". Men is thans superduikboten aan het ontwerpen met een zodanig krachtige bewapening, dat zij bijna met de naam „onderwaterkruisers" zouden mogen worden aangeduid. Deze duikboten zullen ongeveer een maand onder water kunnen blijven en een actieradius hebben van verscheidene duizenden kilometers. Waarschijnlijk zullen ze worden uitgerust met raketkanonnen.

HET RECHT VAN EIGEN MENING.

Kardinaal Mindszenty, primaat van Hongarije, heeft in een preek geantwoord op de aanvallen, die van communistische en socialistische zijde tegen hem worden gericht, omdat hij het heeft gewaagd critiek uit te oefenen op de huidige Hongaarse wetgeving en practijken der politie. De kardinaal zeide, dat hij nimmer zijn recht zal prijsgeven er zijn eigen mening op na te houden over de Hongaarse wetten. Indien het niet mogelijk zou zijn deze mening te uiten, voordat de wetten tot stand zijn gekomen, zo verklaarde de kardinaal, dan zal hij niet aarzelen na de afkondiging er van critiek daarop uit te oefenen, indien hij zulks nodig acht.

KATHOLIEKE ENCYCLOPEDIE IN HERDRUK.

De uitgeversmaatschappij Joost van den Vondel te Amsterdam deelt mee, dat in Januari de voorbereidende werkzaamheden zijn begonnen voor een herdruk van de Katholieke Encyclopedie. De hoofdredactie zal — aldus de Maasbode, die onlangs had geklaagd, dat, ondanks de medewerking van vooraanstaande katholieken aan de Winkler Prins, deze encyclopedie tóch bijdragen bevatte, die in strijd zijn met de katholieke moraalleer — berusten bij dr. P. v.d. Meer O.P.